

.../...

DE GESCHIEDENIS VAN ONZE HEEMKUNDIGE MUSEA

Als naschrift over "De Geschiedenis van onze Heemkundige Musea" door Hoofdman De Taeye geschreven voor onze eerste jaargang, kregen we van Konfrater Mestdagh uit Brussel het volgende.

"Ik moet U nogmaals feliciteren voor de geschiedenis van onze musea die U komt te eindigen. Alles was zeer duidelijk en zeer goed verteld, maar wat kort. Ik had gedacht dat U zou geschreven hebben over de kans die ons gegeven werd door Gravin de Meeus d'Argenteuil, de geliefde eredame van wijlen Koningin Elisabeth, om het oud paleis van Koning Leopold I in de Langestraat te mogen gebruiken om er ons museum definitief te vestigen. Ik kreeg in die tijd nog een brief van U om U te vertegenwoordigen bij Graaf de Lanoy, sekretaris van het Koninklijk Domein, alles was aangevraagd toen Koningin Elisabeth plotse-ling stierf. Dat was omtrent de tijd dat we met ons museum weg moesten uit "Chez Pan".

DE POST HEEFT ONS EEN FERME TOER GELAPT ...

jewel, door de tarieven van 3,50 Fr op 4,50 Fr te brengen. Leden die zich tot het bestuur richten en een antwoord verlangen worden beleefd verzocht een postzegel voor antwoord bij te voegen.

EEN ENGELS JOURNALIST OVER ONS FOLKLORE-MUSEUM

John Kennedy Melling, engels journalist, bezocht dit jaar Oostende en het Folklore museum. Hierover schreef hij een artikel in de "Evening Echo" welke we onze lezers zeker niet willen onthouden. We geven het hier in de oorspronkelijke engelse tekst om zeker aan de stijl niet te kort te doen door een vertaling.

Bovenop het artikel prijkt een foto met de Oostendse vier reuzen met volgend onderschrift :

"An unusual form of mardi gras or carnival figures...
"in Ostend they are of actual fisherfolk, carried in
"processions as were London's Gog and Magog and
"Amsterdam's Goliath. One of the heads is preserved
"in Ostend's Musee Folkloristique ?

OSTEND'S LIVING LESSON ON FOLKLORE

Antiques

OSTEND, like Southend, became a popular Royal bathing-place in the 18th and 19th centuries.

.../...

It is, of course, a main sea and airport for Europe, a famous spa, a historic site, and it possesses Europe's newest luxurious casino with top names in nightly entertainment.

Returning from Dusseldorf recently, we stopped to see the shows and check on the antiquities.

The Folklore Museum in the market place gave me not just the antiques but their place in sociology.

This privately-owned museum, on the floor below the municipal museum and art gallery with its splendid collection of Ensor paintings, is well laid out in the modern style.

Ostend has developed, over the past 1.000 years, from two harbours, one of which vanished after a great storm in 1390 And is now below the present beaches which have yielded many treasures.

Stone Age antiquities are as clear to follow as Roman, from bones used as ice-skates to Roman lamps, vases, an antique pestle and mortar, saltglazed pottery and bellarmine jugs (named after Cardinal Bellarmine, and with a bearded face under the beaklike spout).

It was news to me that Ostend, like Southwark, had its own Delft pottery with the familiar blue and white tiles.

Even a Roman drain makes sense when you can understand the street plan.

Hems are continually added from every house demolished to become flats.

A useful section consists of the collections of medals, flags, records of Ostend societies. Of course, there are the additional sections of porcelain, including Staffordshire glass and working music boxes, but the emphasis is on the town's logical development.

We see how the French and Spanish occupations have affected the country as did our Norman Conquest, how the Battle of Ostend was fought in 1602/3, and even how the present cothurni-like shoes worn so clumsily today by teenage girls were derived from stiltlike shoes worn by fishwives walking centuries ago in deep sand and mud.

I was naturally particularly interested in the section La Belle Epoque, those glorious civilised golden Edwardian and Georgian years. Here are magnificent giant posters of casino balls, of opera at the original Theatre Royal, postcards, programmes, even the bathing from the machines I used in the preplastic 1930's.

.../...

The dread days of La Quarante, the 1940 period, which saw the demolition of the casino, and the proclamations and the rationbooks, change to liberation and the present era of the premier resort, port, fishing harbour, and new casino.

Museums must have a policy, rather than be a drapers window of treasures, and the Folklore Museum succeeds admirably, It could well be copied by others.

Tot hier John Kennedy Melling. Misschien zullen enkele leden, die dit nog niet gedaan hebben, benevens zoveel oostendenaars, hiermede aangespoord worden ook eens ons folkloremuseum, HUN heemkundig en geschiedkundig museum te bezoeken.

O N Z E V R A G E N B A K
* * * * * * * * * * * * * *

We beginnen met het einde van vorige reeks :

Beste kurieuzeneuzen, vragenstellers, lezers en antwoordgevers, hier zijn we weer met een nieuwe reeks vragen en antwoorden over onze goede oude stad. We verwachten opnieuw veel vraag en wederwoord. Iedereen is welkom in deze vragenbak.

DE GARRE VAN KORNEE

Het laatste woord is nog niet gezegd in deze kwestie en we stellen daarom nog eens de vraag : Waar lag de garre van Kornee destijds in onze stad. De nummers van de vorige jaargang brachten al heel wat commentaar. Maar we wachten op een definitief antwoord.

AYASASA

In het laatste nummer werd gevraagd wie de tekst van dit kinderliedje kon bezorgen. Even uw memorie raadplegen a.u.b.

DE GARRE VAN KORNEE

Hierover schrijft Konfrater Mestdagh uit Brussel : Na het "portje van Hoera, de Aartshertoginnestraat, de Torhoutsteenweg, de garre van Nieuwpoort" ziehier nog wat anders en uit zeer goede bron.

De garre van Kornee was vóór 1900 waar nu de "Nieuwe Zaal" is in de Fransiscusstraat. Het werd eerst genaamd "de hovetjes" en ook de "stallingen van Van de